

ДОБРУДЖАНСКИ ЗЕМЕДЕЛСКИ ИНСТИТУТ Генерал Тошево	
ВХОДЯЩ №	866
ДАТА	25.07.17

РЕЦЕНЗИЯ

от проф., дн Тодор Симеонов Кертиков – Институт по фуражните култури - Плевен, член на Научно жури съгласно Заповед № НП-07-44/10.07.2017г. на Председателя на Селскостопанска Академия и Заповед № 455/11.07.2017 г. на Директора на ДЗИ-Ген. Тошево

Относно: Конкурс обявен в ДВ бр. 35/02.05.2017 г. от Добруджански Земеделски Институт – гр. Генерал Тошево за заемане на академична длъжност „Професор” в професионално направление 6.1. „Растениевъдство”, научна специалност „Общо земеделие”.

В обявения в ДВ бр. 35/02.05.2017 г. от Добруджански Земеделски Институт – гр. Генерал Тошево конкурс за заемане на академична длъжност "Професор" в професионално направление 6.1. „Растениевъдство” по научна специалност „Общо земеделие” участва доц., д-р Генчо Милев Милев като единствен кандидат.

Предоставените от кандидата документи за участие в конкурса са подготвени прецизно. Същите отговарят на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България и Правилника за прилагане на ЗРАСРБ в Селскостопанска Академия чл. 92 и чл.93.

I. Кратки биографични данни за кандидата

Доц., д-р Генчо Милев Милев е роден на 24 октомври 1955г. в с. Красен, Добричко. Семеен с две деца. Средното си образование е завършил през 1974г. в Техникум по механизация на селското стопанство, гр. Добрич. През 1981 г. се дипломира във Висшия селскостопански институт - гр. Пловдив, специалност лозаро-градинарство. В следващите четири години работи като агроном-технолог в с. Житен. През ноември 1985г. е приет за научен сътрудник в секция “Агротехника” на Добруджански земеделски институт, гр. Ген. Тошево. В този отдел работи и към настоящия момент. През 1996г. успешно защитава дисертационен труд на тема “Проучване върху реакцията на полски фасул към бактериално и минерално торене в условията на слабо излужен чернозем”. Кандидата получава научното звание (длъжност) “старши научен сътрудник II степен” (Доцент) през 2001г. по научната специалност “Общо земеделие”. Ползва писмено и говоримо английски и руски езици. Във връзка с обогатяване и развитие на научната си дейност е бил на краткосрочни специализации в Институт по СС микробиология, Санкт Петербург - 1989 г., както и в ICARDA Сирия - 1991 г. Има общ научен трудов стаж от 32 год., а като доцент - 16 год. Взел е участие в редица научни конференции, симпозиуми и конгреси, както в страната, така и в чужбина, на които е представил множество доклади. Притежава отлични умения за работа с програмите: Windows, Microsoft office пакет, Internet, Статистически програми. Научно изследователската му дейност основно е насочена към агротехника на полските култури (сортова агротехника на фасул, леща, грах, соя, нахут и слънчоглед), азотфиксация при зърнено-бобовите, оползотворяване на следжътвени остатъци, биоземеделие и добри земеделски практики. Съавтор е на редица статии в научно-приложни списания, брошури, специализирани вестници и др. Има определен преподавателски стаж като хоноруван доцент в Технологичния колеж Добрич към ТУ – Варна и Висше Училище Международен Колеж, гр. Добрич.

II. Членство в научни организации, в редколегии, рецензионна и др. дейности

През периода 2002 – 2005 г. доц., д-р Генчо Милев е бил Председател на Общото събрание на учените към ДЗИ – Генерал Тошево, през 2001-2017 г. е член на НС на Добруджански земеделски институт, през 2015 – 2017 г. ръководи отдела „Агротехника“ към ДЗИ – Генерал Тошево, а от 13.02.2017 г. е зам. Директор на ДЗИ – Генерал Тошево. Кандидата е член на Съюз на учените в България. Към настоящият момент е изготвил редица рецензии и становища във връзка с конкурси за присъждане на научна степен и заемане на академични длъжности. В научните среди неговата компетентност и експертна дейност е високо ценена. От 2009-2012 г. е член на ЕС към ССА по “Едногодишни и многогодишни

бобови култури”, през 2013-2017 г. е член на ЕС към ССА по „Почвознание, общо земеделие и мелиорации“ (ПОЗМ). През посоченият период като експерт в експертния съвет по ПОЗМ е бил рецензент на над 21 бр. планови проекти от системата на ССА.

III. Оценка на учебно-преподавателската дейност. Ролята му за обучението на млади научни кадри. Лекционна дейност.

През периода 2002 – 2007 г. доц., д-р Генчо Милев проявява голям педагогически опит и знания, включвайки се целенасочено, отговорно и активно в обучаването на студенти в образователна степен бакалавър при Технологичния колеж Добрич към ТУ – Варна и Висше Училище Международен Колеж, гр. Добрич. Кандидата води бакалавърски курсове по дисциплините „Използване на машини в земеделието“ редовна форма на обучение и „Механизация и технологии в земеделието“ редовна форма на обучение. В учебните програми са включени актуални съвременни научни изследвания и разработки. Същите са свързани с научната и образователна теория и практика у нас и Европа, развитието на преподавателската дейност, както и с конкретни материали касаещи наука и практика в България. Чрез непрекъснатата лекционна дейност пред български фермери, доц., д-р Генчо Милев проявява голяма активност в популяризирането на научните постижения в българската земеделска наука. Голям интерес представляват представяните от него лекции по въпросите на: “Биологично земеделие – Европейски перспективи и развитие” по Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. (*Мярка 111*); “Биологично земеделие – регулация, основни принципи и практики”; “Технология за производство на протеинови култури” и “Симбиотична азотфиксация и бактериално торене при бобовите култури”. Освен преподаване на студенти и провеждане на научно-изследователска и лекционна дейност, кандидата е ръководител на докторант по номенклатурната специалност “Общо земеделие”. През 2016 г. д-р Генчо Милев е участвал в програмата по мобилност „ЕРАЗЪМ” в Аграрен университет в Краков, Полша.

IV. Общо описание на представените материали

Доц., д-р Генчо Милев участва в конкурса с обща продукция от 79 труда, групирани по следния начин:

Научни-публикации по номенклатурната специалност – 79 бр., от тях:

- *Автореферат на дисертационен труд за придобиване на ОНС – „доктор”*

- *Публикации, свързани с докторската дисертация – 2 бр.* които не подлежат на разглеждане;

- *Публикации, свързани с придобиване на длъжност „доцент” – 28 бр.*, които също не подлежат на разглеждане;

Кандидата участва в конкурса за „професор” с 48 бр. публикации по номенклатурната специалност (с 20 % над изискуемият минимум), от тях:

- *Публикувани в чужди международни научни списания – 3 бр.*

- *Публикувани в български международни научни списания – 12 бр.*

- *Публикувани в български научни списания – 19 бр.*

- *Публикувани в сборници на ССА, български институти и научни съюзи – 7 бр.*

- *Доклади, изнесени на научни конференции, конгреси с международно участие в страната и чужбина – 6 бр.*

Трудове под печат – 2 бр.

Научно-приложни постижения - Водещ автор на Технология

Научно-популярни публикации – 11 бр. (посочени в CV на кандидата, но не са представени) - не подлежат на разглеждане.

За изготвяне на рецензията подлежат на анализ 47 бр. *научни публикации.*

Личното участие на кандидатката в посочените научни труда се илюстрира с факта, че в 21 бр. (44,68 %) са самостоятелни, в 16 бр. (34,04%) е водещ, в 6 бр. (12,77%) е втори и в 4 броя (8,51%) е трети и по следващ автор. Водещото участие на кандидата в представените научни публикации е с 28,72 % над изискуемият минимум.

Представените за рецензиране публикации не повтарят тези за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ и за заемането на академичната длъжност „доцент“.

V. Научно – изследователска и приложна дейност

Научно-изследователската дейност на доц., д-р Генчев е разнообразна по своя характер и е в областта на научната специалност „Общо земеделие“. Тя е свързана основно с изучаване на: Сортова и обща агротехника на зърнено-бобови култури – фасул, грах, леща, нахут, соя, фий. Ризобийна инокулация (бактериално торене) при зърнено-бобовите, ефективността на различни формулации на ризобийни инокуланти. Оптимизиране на параметрите на важни агротехнически фактори, имащи значително влияние върху добива, качеството на продукцията и растежните прояви на културите. Оптимизиране на агротехническите фактори на ниво сорт в условията на биопроизводство, сортова специфичност при грудкообразуването, фотосинтетична продуктивност. Оползотворяването на следжътвените растителни остатъци /CPO/ в традиционни за Добруджа сеитбообращения. Ефекта от третирането на следжътвени растителни остатъци с целулозоразлагащи препарати върху добива от пшеница, царевица, слънчоглед и фасул. Агротехника на новоселекционирани хибриди маслодаен слънчоглед. Проследен е ефекта на посевната норма и приложението на листово торене с комбинирани торове и биостимулатори върху добива на семе и съдържание на масло в слъчогледа. Влиянето на дълготрайната монокултура от пшеница и кратката двуполка пшеница:царевица върх условията за разпространение на фузариоза по класа. Изследвана е поносимостта и самопоносимостта при пшеница (сорт Енола) отглеждана без ротация и като двуполка с царевица. Изследвания свързани с плодородието на почвата и др.

За участието си в конкурса, кандидатата представя научни публикации, които по значение отразяват висока степен на методическа, научна и международна значимост, както и иновативна практическа приложимост. Научните публикации са публикувани в престижни български, чуждестранни и международни специализирани и реферирани списания, както следва: *Bulgarian Journal of Agricultural Science, Agriculture Sciences and Technology, Agriculture And Natural Sciences, Field Crops Studies, Растениевъдни науки, Екология и бъдеще, Екологично инженерство и опазване на околната среда*. От общият брой (47) научни публикации за участие в конкурса за „професор“, 15 бр. са публикувани в международни издания, при изисквания от 10 бр. Кандидата е изнесъл 6 бр. доклади на научни конференции и конгреси с международно участие в страната и чужбина. Провел е многобройни специализации и участие в научни форуми (31 бр.) в Русия, Румъния, Чехия, Унгария, Сърбия, Гърция, Сирия, Франция, Италия, Испания и др. Публикуваните материали демонстрират високо научно ниво на компетентност, експериментална и аналитична дейност, във връзка с изследваните обекти и установяване влиянието на различни фактори и елементи свързани в тяхното единство и противоречие. Кандидата има доказани постижения в своята област, изразяващи се в създаването на национално значими научни разработки с практическо приложение като първи автор на „*Технология за производство на полски фасул*“. В уверение на казаното, доц. Милев е приложил съответното свидетелство (Свидетелство № 31/02.12.2016г., - ССА).

Научната стойност и популярността на издадените научни трудове, както и разпознаваемостта на автора сред научната общност се доказва чрез представената от кандидатата „Справка за цитиранията“. Общият брой забелязани цитати възлиза на 39 бр., от които в международни и чуждестранни издания 19 бр. (48,72%) с общ импакт фактор 7,565 и в български издания (вкл. дисертации) 20 броя (51,28%). Броят представени цитати надхвърля изискуемият се минимум съгласно Правилника на ССА. Голяма част от публикациите на кандидатата са реферирани в международните база данни *Abstracts, Scopus* и др. През годините на своята научна дейност доц. Милев е участвал в 11 бр. научно изследователски проекти към ССА и в 2 бр. проекти финансирани от външни източници: международен Проект: *Romania-Bulgaria Cross-Border Cooperation Programme 2007-2013 “Integrated system for precise and sustainable management of the agricultural production risks specific for Dobroudja area – ISYS”*, 2012. и Проект: УРН: 514508 по Програма за развитие на

селските райони 2007 – 2013 г. Мярка 111: *“Професионално обучение, информационни дейности и разпространение на научни знания”*. От представената справка ясно се откроява приноса в усвояването на средства от национални и европейски програми спомагащи за развитието на българската аграрна наука.

VI. Значимост на приносите за науката и практиката. Мотивиран отговор на въпроса доколко кандидатът има ясно очертан профил на научноизследователската работа

Представената от доц., д-р Генчо Милев Милев научна продукция е достатъчна по обем и напълно отговаря на научна специалност „Общо земеделие”. Същата е с ценни приноси с научно-теоретичен, научно-приложен и приложен характер. Приемам приложената справка за приносите, но смятам че същата е доста обемиста и разтеглива. За по-голяма прегледност съм си позволил да обединя някои от тях и да ги прегрупирам. Според спецификата си те могат да се представят по следния начин:

Научни приноси:

1. Доказано е, че при посев от фасул сорт „Добруджански 7” самостоятелното и комбинирано азотно-фосфорно-калиево торене увеличава листната продуктивност, ускорява растежа и нетната фотосинтетична продуктивност, увеличава коефициента на усвояване от културата на активната фотосинтетична радиация. Торенето на фасула с норма $N_6P_9K_8$ повишава фотосинтетичния капацитет на посева и стопанския добив. Установено е също така, че ефекта от приложението на препарата „Vactofil C” е умерен. При препарата „NLA” се отчита значително по-добър ефект при добива зърно. (22, 43)

2. В условията на биологичен опит е изследвано влиянието на факторите сорт, гъстота на посева и срок на сеитба върху растежните прояви и добива на зърно от пшеница. Доказано е, че добива получен от конвенционалния начин на отглеждане е с 11,9 % по-висок отколкото при биологичния. При по-ранните дати на сеитба биологичния посев се справя по успешно с плевелите напролет и реализира по-висок добив. По-силно братящите сортове се справят по-добре с плевелната растителност. (36)

3. В резултат на направените наблюдения и почвени анализи е установено, че по-висока концентрация на общ азот и въглерод, респективно на хумус, е характерна за централната, североизточна и крайбрежна територия на Добруджанския регион заети от различни подтипове на черноземните почви. Формираните хумусни резерви в североизточната част на Добруджа са 92,8 %, в крайбрежната част 87,0%, в северната 73,1%, в северозападната 72,7% и в западната част 71,9% от средните резерви установени за района на Централна Южна Добруджа. (27)

4. Чрез извършен мониторинг относно актуалното състояние на почвеното плодородие в Добруджа е установено, че почвената реакция варира според почвения подтип от кисела и слабо кисела до слабо алкална и алкална. Резервите от усвоими азотни форми са сравнително ниски. Състоянието на фосфора е неблагоприятно. Критично ниското ниво на усвоим фосфор се установява за 30,4% от географските райони. Съдържанието на обменен калий определя почвите на Южна Добруджа като добре до много добре запасени. (30)

5. При условия на шест полен сеитбооборот и ежегодно внасяне на следжътвените остатъци от всяка култура при три нива на почвено торене с $N_0P_0K_0$, $N_6P_{12}K_0$ и $N_{12}P_{12}K_0$ е установено, че нарастващите норми на минерално торене водят до намаляване стойностите на почвената реакция. Системното заораване на растителните остатъци и отсъствието на калиево торене в сеитбооборота, допринася за намаляване количеството на обменния калий. Минералното торене се оказва по-силно влияещия фактор върху агрохимическия статус на слабо излужения чернозем, в сравнение с факторите предшественик и дълбочина на изследвания профил. (31)

6. Доказано е, че подходящи покровни култури за полските сеитбообращения в Добруджанския регион са тези, които не изискват поливане, престояват кратък период на полето, не се явяват като плевели или приносители на болести за следващата ги в сеитбооборота култура и обогатяват почвата с органично вещество. (44)

Научно-приложни приноси:

1. Установено е, че при фасул сорт „Добруджански ран” отглеждан в условия на силно засушливи години, минералното торене е без доказан положителен ефект върху добива на семена. При тези условия, завишаването на посевната норма оказва силно отрицателен ефект върху стопанския добив. (6)

2. Доказано е, че при фасул сорт „Еликсир” от гледна точка на добива, най-ефективна е посевната норма от 30 к.с./m², докато при специално селектирания за директна жътва сорт фасул „Беслет” тя е 45 к.с./m². Доказано е също така, че посевната норма е с по-силен положителен ефект върху добива и неговите компоненти, отколкото торенето. (20, 29)

3. Доказано е, че при фасул сорт „Добруджански 7” листните минерални торове (Кристалон и Лактофол) и органичните торове (Хумустим и Хумус лайф универсал) увеличават грудкообразуването, добива и масата на 1000 семена, докато при сорт „Еликсир” приложението на микроторовете Акрамет, Биоактив и Солуплант не са довели до значими положителни промени. (7, 28)

4. Доказано е, че при новите сортове фасул „Блян”, „Устрем” и „Вежен”, които са с тип на храста от II^a група, т.е. пригодни за механизизирано прибиране, грудкообразуването е толкова добре, колкото и при сорт „Добруджански 7” - (III^b тип на храст), считан за отличен грудкообразовател. Установено е също така, че при борба с плевелната растителност при фасула, увеличаването на скоростта и дълбочината на обработка, както и броя на обработките водат до редуциране на броя на бобовите растения на единица площ, което в крайна сметка се отразява негативно върху величината на добива. (26, 46)

5. Установено е, че при консервният грах сорт „Средец” оптималната посевна норма е от 120-140 к.с./m², докато жътвеният индекс е с най-добри стойности при 80 к.с./m² и азотно торене с 6 kg/dka. При фуражните грахове сорт „Кристал” оптималната посевна норма е съответно 100 к.с./m², като азотното торене оказва значителен положителен ефект върху добива на зърно. При сорт „Мишел” тя е 120-140 к.с./m², като азотното торене не променя значимо добива зърно. Ризобиалната инокулация на семената с нитрагин води до положителен ефект върху добива. При същият сорт е установено, че показателите на грудкообразуване и добива зърно се подобряват значително под въздействие на изпитаните листно приложени комбинирани торове съдържащи елементите бор, молибден, калий, сяра, магнезий и фосфор. (9, 10, 19, 37)

6. При проучване на набор от сортове леща е установено, че при сортовете „Яница” и „Мутант 17ММ” най-висок добив зърно се получава при торене на посева с N₆P₆ kg/da в а.в. и посевна норма от 400 до 450 к.с./m². Новият едросеменен сорт „Илина” проявява най-висок потенциал при торене с N₃P₆, при засяване с най-ниската сеитбена норма, докато при сорт „Елица” най-висок добив е реколтиран при торене с норма N₉P₆ kg/da и сеитбена норма от 350 к.с./m². Доказано е също така, че показателите, определящи вкусовите качества на семената при леща сорт „Елица” зависят най-много от метеорологичните условия, следвани от азотното торене и посевната норма. (2, 3, 8, 21)

7. Експериментално е доказано, че при нахут сорт „Балкан” най-значим ефект върху добива на зърно в условията на слабо излужен чернозем, имат условията на годината, следвани от торовата и посевна норма, докато върху съдържанието на азот, фосфор и калий имат условията на годината. Торенето с азот има по-слабо влияние върху съдържанието на посочените елементи. Съдържанието на протеин в зърното също се намира в най-голяма зависимост от метеорологичните условия. (17, 23)

8. Доказан е по силен положителен ефект от посевната норма върху продуктивността на слънчогледа при новите хибриди „Велека”, „Вокил” и „Сава” в сравнение с този при листното торене. (42, 47)

9. Установено е, че при посеви от соя, при прекомерно високи температури на въздуха и силно почвено засушаване, внасянето на суспензионни торове Лактофол В, О, К/Са и биостимулатора „Амалгерол премиум” могат да лимитират евентуален положителен ефект върху добива зърно. Тестваните продукти нямат доказан значим положителен ефект върху химическия състав и технологичните качества на зърното в условията на Добруджа. (33, 35)

10. Установено е, че при бактериално инокулиране на семена от соя сорт „Сребрина” получените добиви зърно и суров протеин се изравняват с този получен от варианта с внесен

азотен тор и значително превишават неторената контрола. При ризобиялна инокулация на фасул, леща, грах, фий, нахут и соя е установено, че най-положителни резултати към инокулация с подобрите ризобийни инокуланти се отчитат при лещата, нахута и соята. При фий и фасула не се констатира значим позитивен ефект. (13, 18)

11. Доказано е, че под влияние на степента на уплътняване на почвата, по-високото обемно тегло има силен отрицателен ефект върху показателите на грудкообразуване при сорт фасул „Добруджански 2“, особено при много суха почва. (25)

12. Установен е начина на оползотворяване на следжътвените растителни остатъци (СРО) в сеитбообращението. При пшеница сорт „Плиска“ инкорпорирането на СРО на предшестващата култура не води до значима промяна във величината на добива от зърно. Минералното торене оказва по-висок ефект върху добива. При сорт „Енола“ при оптимално комбиниране на минерално торене и инкорпориране на СРО от слънчоглед и фасул се получава значително подобряване на стойностите на мокрия глотен и хлебопекарните качества. При слънчогледа заораването на СРО на предшественика води до доказана положителна промяна във величината на добива от семе, сухата биомаса и съдържанието на масло в семената. При пролетните култури – фасул, царевица и слънчоглед, инкорпориране на СРО на предшественика има положителен ефект както върху добива, така и върху количеството на продуктивната влага в почвата. Като цяло е доказано, че системното инкорпориране на следжътвените растителни остатъци в сеитбооборота води както до повишаване на добива от културите, така и до намаляване твърдостта на почвата. (1, 5, 11, 14, 16, 24, 34)

13. Проучен е ефекта от третиране на следжътвени растителни остатъци с целулозоразлагащи препарати. Установено е, че при пшеницата третирането на СРО на нейните предшественици с целулозоразложители има добре изразен положителен ефект, за пролетните култури също се отчита положително влияние върху добива, но е по-слабо изразен в сравнение с този при пшеницата. (38, 40,)

14. Икономическият анализ от третирането на стърнищни остатъци (СО) с различни целулозоразлагащи препарати показва, че при пшеницата, фасула и царевицата за зърно с най-висока е масата на печалбата при третиране на предшествениците с NLA след предшественик царевица за зърно. При слънчогледа, най-ефективно е приложението на препаратата Амалгерол. (39)

15. При монокултура пшеница и кратката двуполка пшеница:царевица, най-висока инфекция на патогена фузариоза по класа се отчита след предшественик царевица в съчетание с най-висока норма на торене. Пшеницата отглеждана след предшественик грах има повече здрави класове. (15)

16. От изследваните агротехнически фактори (условия на годината, ниво на минерално торене и вид на предшественика) върху добива на зърно от зимни зърнено-житни култури, видът на предшественика оказва специфично въздействие върху продуктивността на зърнено-житните култури. Разликите в добивите между ечемик, обикновена пшеница и тритикале не са толкова големи след предшественици от пролетни култури. Рапицата като предшестваща култура задълбочава разликите в получените добиви между културите в сеитбооборота. (32)

Приложни приноси:

1. Анализа върху сухоустойчивостта при сортове леща върху растежа и вегетацията, продуктивността и качеството на семената доказва, че с добра сухоустойчивост се отличават „Станка 1“, „Джудже“, „Таджикская 95“, „Мутант 17ММ“, „Зорница“, „Илина“ и „Яница“. Някои от ефективните агротехнически методи с благоприятно влияние върху устойчивостта на суша са възможно най-ранна сеитба, сеитба с оптимална гъстота – 300-350 к.с./m², използване на Хумустим за третиране на семената с доза 0,6 – 1,0 l/t и пръскане във фаза 3-4 листа в доза 40-50 l/da. През засушливи годините се акумулира повече протеин, отколкото през годините с повече валежи през вегетацията. (4)

2. Оптимална посевна норма при фий за зърно сорт „Добруджа“ за дадения агро-екологичен район е 200 к.с./m . Азотното торене не води до значимо повишаване на добива зърно. (12)

3. Продължителното отглеждане на пшеница в двуполка с царевица увеличава продуктивността на културата с 16,8 % в сравнение с монокултурното отглеждане. Добивът в условията на монокултура е повлиян в много по-голяма степен от метеорологичните условия на годината (1,6 пъти) в сравнение с двуполната ротация с царевица. Системното минерално торене повишава продуктивността и при двете форми на ротация. (41)

4. Написана е и е внедрена в практиката „Технология за производство на полски фасул“. В нея са отразени основните моменти касаещи стопанското значение на културата, биологичните ѝ изисквания, описанието на сортовете, както и основните елементи от цялостната агротехника на фасула. Технологията за производство на полски фасул с успех се ползва от широк кръг фермери. (48)

VII. Критични бележки и препоръки

По предложените ми за рецензиране материали нямам забележки.

VIII. Лични впечатления и становище на рецензента

Личните ми впечатления от кандидата са напълно положителни. Притежава високо чувство и умения за съвместна дейност с други колеги, в ситуации в които комуникацията и екипната работа са от съществено значение. Проявява етичност, инициативност, критичност и най-вече коректност към останалите от колектива.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Доц., д-р Генчо Милев Милев като учен и специалист се откроява с висока научна и професионална квалификация, който поддържа активна изследователска дейност в областта на научната специалност „Общо земеделие“. Неговите изследвания са публикувани в редица престижни научни списания и са намерили широк отзвук в научната общност. От извършената ретроспекция на представените материали е видно, че същият е водил целенасочена и задълбочена научно - изследователска дейност в областта на научното направление „Общо земеделие“. Експерименталната дейност е провеждана методически правилно, получените резултати са интерпретирани и представяни на достатъчно висок научен стил, обработени са със съвременни компютърни математически програми и модели. Извършените изследвания и получените резултати са ценен принос както в нашата, така и в международната научна и приложна наука. Личи способността на кандидата да работи успешно и ползотворно в екип с други учени. Кандидата в съвкупност покрива и превишава по повечето наукометрични критерии изисквания на ЗРАСРБ и Правилника за неговото прилагане в системата на ССА.

Казаното ми дава основание да оценя доц., д-р Генчо Милев Милев ПОЛОЖИТЕЛНО за цялостната му научноизследователска, преподавателска и приложна дейност.

Предлагам на почитаемият Научен съвет на Добруджански Земеделски Институт – гр. Генерал Тошево, да избере доц., д-р Генчо Милев Милев на академичната длъжност "Професор" по професионално направление ш. 6.1. „Растениевъдство” - научна специалност „Общо земеделие”.

РЕЦЕНЗЕНТ:

(проф., дн Тодор Кертиков)

гр. Плевен